

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش آگاهی واج شناختی بر حافظه فعال دیداری فضایی دانش آموزان با اختلال بیان نوشتاری

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 15، شماره 60 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

معصومه پورمحمدرضای تجربی - دانشیار مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

سحر پهلوان نشان - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

فائزه گلکار - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، تعیین تاثیر آموزش آگاهی واج شناختی بر حافظه فعال دیداری فضایی دانش آموزان دارای اختلال بیان نوشتاری در پایه سوم ابتدایی بود. طرح پژوهش از نوع شبه تجربی با پیش آزمون، پس آزمون و گروه گواه بود. 30 نفر از دانش آموزان دارای اختلال بیان نوشتاری از پایه سوم ابتدایی به شیوه هدفمند، انتخاب و با استفاده از مقیاس هوش وکسلر کودکان (وکسلر، 2000)، آزمون بیان نوشتاری (فلاح چای، 1384)، و آزمون حافظه فعال دیداری فضایی (کورنولدی و ویشی، 2004)، ارزیابی و سپس به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و گواه (هر گروه 15 نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایشی در 13 جلسه آموزشی آگاهی واج شناختی شرکت کردند، اما گروه گواه فقط برنامه متداول مدرسه را دریافت نمود. حافظه دیداری فضایی تمامی دانش آموزان پس از جلسه سیزدهم و دو ماه پس از آن، مجددا ارزیابی شد. داده های به دست آمده با استفاده از تحلیل کوواریانس و تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که تقریباً 32 درصد از تغییرات در بهبود حافظه فعال دیداری فضایی شرکت کنندگان در گروه آزمایشی، ناشی از مداخله آموزشی آگاهی واج شناختی بوده است، حتی این بهبود پس از گذشت 2 ماه، پایدار بود. می توان نتیجه گرفت که آموزش آگاهی واجی سبب ارتقاء حافظه فعال دیداری فضایی دانش آموزان با اختلال بیان نوشتاری شده است و تاثیر آن پس از گذشت دو ماه پایدار بود. بنابراین، معرفی و اجرای این برنامه در تقویت حافظه فعال دیداری فضایی دانش آموزان با اختلال بیان نوشتاری، پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

آموزش آگاهی واج شناختی، اختلال بیان نوشتاری، حافظه فعال دیداری فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/965011>

